

Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Appelafdelingen)
20. september 2013

Sag T-113/13 P

Kris Van Neyghem
mod
Rådet for Den Europæiske Union

»Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2007 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 7 — frifindelse i første instans — begrundelsespligt — artikel 266 TEUF — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet«

Angående: Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Tredje Afdeling) den 12. december 2012 i sag F-77/11, Van Neyghem mod Rådet, med påstand om ophævelse af denne dom.

Udfald: Appellen forkastes. Kris Van Neyghem bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger i appelsagen.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — forfremmelse — klage fra en ikke-forfremmet ansøger — afgørelse om afslag — begrundelsespligt*

(Tjenestemandsvedtægten, art. 25, stk. 2, art. 45 og art. 90, stk. 2)

2. *Tjenestemandssager — dom om annullation — retsvirkninger — forpligtelse til at træffe foranstaltninger til opfyldelse heraf — rækkevidde — hensyntagen til såvel begrundelsen som domskonklusionen — annullation af en afgørelse om manglende forfremmelse — ny sammenligning af fortjenester — passende gennemførelsesforanstaltning*

(Art. 266 TEUF; tjenestemandsvedtægten, art. 45)

3. *Tjenestemænd — forfremmelse — sammenligning af fortjenester — administrationens skønsbeføjelse — elementer, der vil kunne tages i betragtning*

(Tjenestemandsvedtægten, art. 45)

4. *Appel — anbringender — anbringende fremført for første gang i forbindelse med appellen — afvisning* (Rettens procesreglement, art. 48, stk. 2, art. 139, stk. 2, og art. 144)

5. *Appel — anbringender — urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder — afvisning — Rettens prøvelse af bedømmelsen af de faktiske omstændigheder og af beviser — udelukket, medmindre de er gengivet urigtigt*

(Art. 257 TEUF; statuten for Domstolen, bilag I, art. 11, stk. 1)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 17)

Henvisning til:

Domstolen: 13. april 1978, sag 101/77, Ganzini mod Kommissionen, Sml. s. 915, præmis 10; 7. februar 1990, sag C-343/87, Culin mod Kommissionen, Sml. I, s. 225

2. For at efterkomme en annullationsdom og opfylde den fuldt ud skal den institution, hvis retsakt er blevet annulleret, ikke blot tage hensyn til Domstolens konklusion, men også til de præmisser, der har ført til domskonklusionen, og som danner det fornødne grundlag for denne i den forstand, at de er nødvendige, når det skal afgøres, hvad konklusionen helt præcist går ud på. Det er nemlig disse præmisser, som dels fastslår, nøjagtig hvilken bestemmelse der anses for ulovlig, dels angiver de nøjagtige grunde til den i konklusionen fastslåede ulovlighed, og som den pågældende institution skal tage hensyn til, når den udsteder en anden retsakt i stedet for den, der er blevet annulleret. Den procedure, som skal til for at erstatte en sådan retsakt, kan således genoptages netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte.

Ved at foretage en ny sammenligning af fortjenester under hensyn til de tre kriterier i vedtægtens artikel 45 med henblik på at opfylde en dom om annullation af afgørelsen om ikke at forfremme en tjenestemand, som følge af at sammenligningen af fortjenester hos de forfremmelsesværdige tjenestemænd var behæftet med ulovligheder, har den pågældende institution således ikke blot overholdt bestemmelserne i artikel 266 TEUF, men ligeledes reglerne for forfremmelsesproceduren som fastsat i vedtægtens artikel 45.

(jf. præmis 21 og 22)

Henvisning til:

Domstolen: 13. juli 2000, sag C-8/99 P, Gómez de Enterría y Sanchez mod Parlamentet, Sml. I, s. 6031, præmis 19 og 20 og den deri nævnte retspraksis

3. Vedtægtens artikel 45 bestemmer, at ansættelsesmyndigheden ved sammenligningen af fortjenester især skal tage hensyn til udtalelserne om tjenestemændene, brugen af andre sprog i udøvelsen af deres hverv end det sprog, som de har godtgjort, at de har indgående kendskab til, og, efter omstændighederne, hvor stort ansvar de har.

I denne forbindelse kan administrationen udøve et vist skøn med hensyn til, hvilken vægt de tre kriterier i vedtægtens artikel 45, stk. 1, skal tillægges, idet denne bestemmelse ikke udelukker muligheden for at foretage en vægtet vurdering.

Ansættelsesmyndigheden skal følgelig i forbindelse med en sammenligning af fortjenesterne afgøre, hvilken vægt den tillægger hvert kriterium, hvilket indebærer, at den ved denne lejlighed undersøger de tre kriterier, der er fastsat i vedtægtens artikel 45, og som skal være genstand for en samlet bedømmelse, som ikke kan opdeles.

(jf. præmis 23)

Henvisning til:

Retten: 16. maj 2013, sag T-281/11 P, Canga Fano mod Rådet, præmis 123

4. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 27)

Henvisning til:

Retten: 28. juni 2011, sag T-454/09 P, van Arum mod Parlamentet, præmis 79 og den deri nævnte retspraksis

5. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 31)

Henvisning til:

Domstolen: 16. september 1997, sag C-59/96 P, Koelman mod Kommissionen, Sml. I, s. 4809, præmis 31

Retten: 7. december 2011, sag T-274/11 P, Mioni mod Kommissionen, præmis 18